

RV finder det endvidere meget anstødeligt, at der med lovforslaget gives mulighed for dels at sætte familier med mindreårige børn på den såkaldte madpakkeordning, dels at placere familier med små børn i Sandholmlejren, hvis de nægter at udrejse efter afslag på asyl.

Det skal pointeres, at også RV er af den klare opfattelse, at afviste asylansøgere og andre udlændinge uden lovligt ophold her i landet skal udrejse. Disse mennesker frister allerede med de eksisterende regler en trist tilværelse uden rettigheder og uden reelle fremtidsmuligheder i Danmark. Når de – set i lyset heraf – alligevel nægter at udrejse, må der være tungtvejende grunde hertil, f.eks. en stærk subjektiv frygt for forfølgelse i hjemlandet. Hårdere sanktioner vil næppe få disse mennesker til at forlade Danmark, men blot forværre deres, herunder deres børns, psykiske og fysiske tilstand.

RV støtter muligheden for at give afviste asylansøgere starthjælp (betegnelsen burde retteligt reserveres til denne særlige form for hjælp!) i hjemlandet.

Vi er ligeledes åbne over for lovforslagets intentioner om, at ansøgning om humanitær opholdstilladelse skal kunne behandles samtidig med, at Flygtningenævnet behandler en klage over afslag på asyl.

Socialistisk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig Det Radikale Venstres bemærkninger.

Enhedslisten deler ikke regeringens argument for stramningerne i dette lovforslag, som er, at der er behov for en skærpelse for at kunne udvise afviste asylansøgere. Efter regeringens opfattelse er behovet opstået, fordi der er en gruppe af mennesker, som ikke umiddelbart efter et afslag forlader landet frivilligt. Over for disse mennesker skal der så sættes forskellige initiativer i værk, som kan sætte skub i deres udrejse.

Under førstebehandlingen af lovforslaget gjorde Enhedslisten opmærksom på, at det allerede i dag er sådan, at udlændingeloven indeholder en række redskaber, som myndighederne kan bruge til at lægge pres på folk, så de kan forlade landet. Set i det lys mener vi ikke, at der er behov for at skærpe disse muligheder yderligere.

Sagen er jo den, at det, regeringen her lægger op til, i realiteten betyder, at man tvinger folk til at skrive under på papirer, som skal vise, at de

gør noget frivilligt, selv om det overhovedet ikke er tilfældet. Man tvinger folk til at lyve! Uanset om Flygtningenævnet og Udlændingestyrelsen måtte mene noget andet, så er der ikke nogen, der skal tvinge de mennesker, der er bange for deres liv, til at skrive under på, at de ikke er det.

Efter Enhedslistens opfattelse illustrerer et konkret eksempel hele det dystre perspektiv i dette lovforslag: For kort tid siden var der i medierne en sag om en ung mand fra Iran, som på flugt fra det fundamentalistiske regime var kommet hertil sammen med sin mor. Han fik afslag på asyl og blev tvangsmæssigt sendt tilbage til Iran. På den baggrund skulle man så selvfølgelig tro, at den sag ikke var længere. Det er den måske heller ikke for flertallet i Folketinget. Men for Enhedslisten er den. For ganske få måneder siden dukkede manden op i et asylcenter i Grækenland, hvor han var kommet til efter at være sluppet ud fra et af Irans fængsler. Her havde han siddet indespærret og været udsat for tortur.

Nogle vil måske sige: Nå, men det er bare et enkelt ulykkeligt eksempel, men sådan er det jo ikke. Hvis man bare opholder sig ved Iranflygtningene, så har der også været andre eksempler på folk, som er blevet sendt tilbage og er forsvundet. Hvad er der sket med dem? Det er der ingen, der ved.

Den unge mand fra torturkammeret i Teheran, som nu er tilbage i Danmark og skal have sin sag behandlet igen, er ikke enestående, hvad angår forsvindinger, i forbindelse medtilbagesendelser til Iran. Det enestående er, at han er kommet ud igen, og at det er blevet kendt, hvad der skete, da han er blevet sendt tilbage, også selv om de danske asylmyndigheder besluttede, at der ikke var nogen grund til, at han fik asyl.

Efter Enhedslistens opfattelse viser dette meget godt problemet: Skal en sådan person tvinges til at skrive under på, at han frivilligt vender tilbage, når det ikke er tilfældet? Det synes vi ikke. Efter vores opfattelse er det regeringen, der selv må påtage sig ansvaret. Hvis regeringen så brændende ønsker det, kan den bare tage skridt til at udvise disse mennesker, men så må den også tage ansvaret for, hvad der sker med dem. Efter Enhedslistens opfattelse er det helt urimeligt at vedtage lovgivning, der kræver af folk, at de skal skrive under på, at de gør noget frivilligt, som under ingen omstændigheder er frivilligt.